

اول ماه مه؛ تثبیت حضور پر قدرت کارگران

به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر، مراسم های مستقل و متعددی در تهران و برخی دیگر از شهرهای ایران برگزار گردید. به رغم تعقیب و بازداشت برخی از فعالین و پیشروان کارگری و به رغم ارباب و تهدید کارگران، امسال نیز کارگران، فعالین و پیشروان کارگری، برگزاری مراسم های مختلفی را به مناسبت اول ماه مه تدارک دیده بودند و با وجود تمام موانع و محدودیت ها، توانستند در سطح بالنسبه وسیعی این مراسم را برگزار نمایند.

کارگران در مراسم های مستقل خود، ضمن اعلام همبستگی با کارگران سراسر جهان در مبارزه علیه نظام سرمایه داری، به قرائت مقالاتی پیرامون تاریخچه اول ماه مه و تشکل های کارگری پرداختند. در شعارها، مقالات و قطعنامه های خود، علیه استثمار و ستم طبقاتی موضع گیری کردند و آشکارا بر نظام سرمایه داری به عنوان علت العلل فقر و بدبختی و سایر مصائب اجتماعی و ضرورت نابودی این نظام انگشت گذاشتند. کارگران همچنین ضمن انتقاد از سیاست های رژیم در زمینه دستمزدها و تحمیل قراردادهای موقت، خواستار الغاء این قراردادها، بهبود شرایط کار و افزایش دستمزدها شدند. کارگران در این مراسم ها و گردهم آئی ها، پیرامون مشکلات خود به بحث و گفتگو پرداختند و برحق کارگران به داشتن تشکل مستقل خود، تاکید نمودند. در پائین به چند نمونه از این مراسم ها اشاره می کنیم.

تهران- روز یکشنبه یازده اردیبهشت، مراسم باشکوهی در سینما فردوسی واقع در خیابان انقلاب برگزار گردید. این مراسم با اجرای سرود انترناسیونال آغاز شد و در ادامه آن، برخی از فعالان کارگری، پیرامون مسائل کارگری به سخن رانی پرداختند و با طرح انتقاداتی از سیاست های دولت در زمینه مسائل کارگری، بر ضرورت لغو قراردادهای موقت، افزایش دستمزدها و حق تشکل تاکید نمودند. "کمیته پی گیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری" که برگزارکننده این مراسم بود، قطعنامه ای را نیز در پایان این مراسم قرائت نمود. این قطعنامه که در ۱۴ بند تنظیم شده است، بند اول آن چنین است:

"۱- ما خواهان آزادی ایجاد تشکل های کارگری بوده و حق خود می دانیم که تشکل های خود را بدون اجازه و دخالت مقامات و نهادهای دولتی ایجاد کنیم!"

لازم به ذکر است که در اولین طوماری که از سوی "کمیته پی گیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری" از جمله خطاب به وزارت کار رژیم نوشته شده بود، از این نهاد ضد کارگری درخواست شده بود که موانع و محدودیت های تشکل یابی کارگران را بردارد. به عبارت دیگر، سوای توهم آفرینی نسبت به وزارت کار، ایجاد تشکل های کارگری به نحوی منوط و مشروط به اجازه و دخالت نهادهای دولتی شده بود. با صدور قطعنامه اول ماه مه که در نخستین بند آن، خوشبختانه بر حق کارگران برای ایجاد تشکل های کارگری بدون دخالت و اجازه مقامات و نهادهای دولتی تاکید شده است، "کمیته پی گیری" آشکارا از طومار اولیه خود فاصله گرفته و مسیر درستی را در پیش گرفته است که این بسی مایه خوشحالی است.

- دهم اردیبهشت ماه در دانشگاه تهران نیز مراسمی به مناسبت اول ماه مه برگزار گردید. در تهران همچنین مراسم دیگری در کانون اجتماعی جوانان برگزار شد. در این مراسم ها نیز شماری از فعالان کارگری از جمله سه تن از اعضاء "کمیته پی گیری برای ایجاد تشکل های آزاد کارگری" به سخنرانی پرداختند.

- در جاده ساوه از سوی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک نیز مراسمی به همین مناسبت برگزار شد.
- از سوی "کمیته برگزاری مراسم اول ماه مه، روز جهانی کارگران" مراسمی در تالار گل سرخ برگزار گردید. این کمیته نیز مرکب از کمیته کارگری تولیدی تهران، کمیته کارگری کارخانه قند میانوآب، کمیته کارگری شرکت جر تفیل سازی، نمایندگان کارگران شرکت صنایع پمپ، کمیته حمایت از کارگران اعتصابی سنندج، کمیته فعالان کارگری کرمانشاه، کمیته کارگران پاوه، کمیته کارگری گیلان، شورای هیئت تحریریه نشریه کارگر پیشرو، قطعنامه ای را در ۱۶ بند به مناسبت اول

ماه مه انتشارداد که در بند اول آن گفته شده است "۱- ما خواهان آزادی ایجاد تشکل های مستقل کارگری هستیم. ما معتقدیم این تشکلات در هر صورت باید به نیروی خود کارگران ایجاد و به دولت تحمیل شود"

- جمعه نهم اردیبهشت ماه از سوی جمع هائی از کارگران کارخانه های سایپا، ایران خودرو و صنایع آموزشی و پارس خودرو، به همراه طیف های مختلفی از فعالین کارگری تهران، کرج و برخی دیگر از شهرستان ها، که در آبشارخور واقع در جاده چالوس گرد آمده بودند، مراسمی به مناسبت روز جهانی کارگر برگزار گردید. در این مراسم که بیش از هزار نفر در آن شرکت داشتند و پرشورتر از سال گذشته بود، مقالاتی در مورد تاریخچه اول ماه مه، حق کارگران برای تشکل و ضرورت تشکل یابی کارگران قرائت شد. اجرای موسیقی و ترانه سرود، بخش دیگری از این مراسم بود.

علاوه بر مراسم ورزشی، هنری و فرهنگی، کارگران پیشرو و فعالین کارگری توانستند باتشکیل جمع های کوچک و بزرگ، مسائل مختلف کارگری را به بحث گذاشته و با هم تبادل نظر نمایند. این مراسم که از ساعت ده و نیم صبح آغاز شده بود، ساعت ۵ بعداز ظهر پایان یافت.

- در پیکان شهر نیز مراسمی از سوی کمیته بیکاران تهران و حومه برگزار گردید. در این مراسم نیز در مورد ضرورت تشکل یابی و تشکل های کارگری صحبت شد. همچنین نمایشنامه عباس آقا کارگر ایران ناسیونال توسط چند تن از کارگران به اجرا درآمد.

- در تهران مراسم دیگری نیز از سوی هیئت مؤسس سندیکاهاى کارگری در سالن باختر واقع در ضلع جنوب غربی میدان انقلاب برگزار گردید که در آن بیش از ۶۰۰ نفر شرکت داشتند.

در این مراسم گروه های مختلفی از روشنفکران و اصناف از جمله کفائشان، خیاطان، فلزکاران، شرکت واحد، خبازان و سایپا، شرکت داشتند. که در آن چند نفر از جمله یعقوب مهدیون یکی از اعضای هیئت مؤسس سندیکاهاى کارگری و همچنین پرویز بابائی در مورد ممانعت از ایجاد سندیکا های کارگری، تاریخچه اول ماه مه و ضرورت ایجاد سندیکا سخن گفتند. در پایان این مراسم نیز قطعنامه ای در سیزده بند، توسط یکی دیگر از اعضای هیئت مؤسس سندیکاهاى کارگری قرائت شد که بند اول آن "رفع ممانعت از فعالیت های مستقل سندیکائی" است.

تبریز- در تبریز نیز به دعوت "گروه خرم دینان" مراسمی به مناسبت اول ماه مه در یکی از میداين شهر برگزار گردید که بیش از ۱۲۰ نفر در آن شرکت داشتند. کارگران ضمن سر دادن شعار هائی خواستار افزایش دستمزدها و الغای قراردادهای موقت شدند. این مراسم موردیورش نیروهای سرکوب قرار گرفت و مزدوران ضمن حمله به صف کارگران، شماری را نیز دستگیر نمودند.

کردستان- در برخی از شهرهای کردستان نیز مراسم اول ماه مه برگزار گردید. در سقز، رژییم با برگزاری مراسم اول ماه مه مخالفت و از صدور مجوز امتناع کرد و در برابر اصرار کارگران و فعالان کارگری برای برگزاری مراسم، از آنها خواست در مراسم خانه کارگر شرکت کنند. اما کارگران اعلام کردند مراسم مستقل خود را در پارک کودک این شهر برگزار می کنند. از آنجائی که رژیم این پارک را به محاصره و اشغال نیروهای انتظامی و سرکوب در آورد و مانع برگزاری مراسم در آنجا شد، فعالین کارگری نیز به وسط شهر رفتند و در آنجا به راه پیمائی و پخش شیرینی پرداختند.

در سقز همچنین در مراسمی که در سالن کاوه این شهر برگزار شد، محمود صالحی به عنوان سخنگوی "کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری"، در باره تاریخچه اول ماه مه و روز همبستگی بین المللی کارگران و در مورد تشکل مستقل کارگری به سخن رانی پرداخت. صالحی در سخنان خود به انتقاد از سیاست های دولت در مورد دستمزدها پرداخت. خواستار آزادی دستگیرشدگان اول ماه مه و پایان تعقیب و پیگرد فعالان کارگری شد. نامبرده حمله به کارگران خاتون آباد را محکوم کرد و خواستار محاکمه عاملین آن شد. از جمله سایر مواردی که در این سخن رانی مطرح شد، خواست انعقاد پیمان های دستجمعی زیر نظر نمایندگان واقعی کارگران، پرداخت حقوق های معوقه و برابر حقوقی زنان و مردان کارگر بود. سخنان صالحی مورد استقبال کارگران قرار گرفت.

در سنندج نیز فرمانداری به کمیته برگزار کننده مراسم اول ماه مه اجازه نداد چنین مراسم مستقلی

برگزار کند. لذا گروه‌هایی از کارگران و اعضای خانواده آنها در خیابان های شهر راهپیمائی کردند. در عین حال عصر روز یازده اردیبهشت مراسم دیگری در تالار خمینی این شهر برگزار گردید. در بوکان ، بهشهر، کرمانشاه و برخی دیگر از شهرهای ایران نیز مراسمی به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر برگزار گردید.

این حجم از برگزاری مراسم اول ماه مه در اشکال و شیوه های نوین و ابتکاری کارگران به راستی در دو دهه اخیر بی سابقه است. برگزاری مراسم اول ماه مه امسال، چه از لحاظ کمیت حضور فعال کارگران، چه به لحاظ کیفیت و مضمون شعارها و مقالات و بحث ها و چه از لحاظ وسعت و گستردگی سال ۸۳ را پشت سر گذاشت.

اگر برگزاری مراسم های مستقل اول ماه مه در سال گذشته و رویدادهای متعاقب آن در دو دهه اخیر بی سابقه بود، و اگر به میدان آمدن کارگران و گسترش فعالیت پیشروان کارگری در سال ۸۳ حضور پررنگ و چشمگیر جنبش کارگری را به عرصه تمام جامعه کشاند و جنبش کارگری را گامی به جلو برد، اول ماه مه امسال این گام را تکمیل و حضور پر قدرت کارگران در عرصه سیاسی و اجتماعی را تثبیت کرد!

برگرفته از نشریه کار شماره ۴۵۳ - نیمه دوم اردیبهشت ۱۳۸۴